„Minunata” nouă lume ecumenistă, tot mai aproape de Ortodoxie (IV)

Partea a IV-a. La caracter ales, tratament ales.

– Care este deosebirea dintre un politician și un hoț?

– Pe politician îl alegi tu, în schimb hoțul te alege el pe tine.

Continui seria începută revenind asupra constatărilor privind practicile ecumeniste ale unor preoți români și impactul lor asupra stilului de viață al mirenilor neecumeniști din diaspora. În prima parte, am scris despre cum am devenit conștient de mecanismele funcționării ecumenismului în ”zona Z” din Italia. În a doua parte, am scris despre dificultatea de a-mi reorganiza participarea la slujbele Bisericii Ortodoxe în România ținând cont de evitarea preoților ecumeniști.

La sfârșitul lui 2018, am revenit în Italia, participând la slujbele ținute în ”orașul X” în limba română de părintele D, paroh la o parohie românească ce aparține de *Episcopia* Ortodoxă Română a *Italiei* (Diocesi Ortodossa Romena d’Italia). În prima săptămână în care l-am revăzut, tocmai fusese de curând în muntele Athos. L-am întrebat ce părere are despre criza religioasă din Ucraina. M-a lămurit foarte scurt: ”Ce părere să am? Se rupe biserica în două, masonii au planificat asta de mult timp!”, în timp ce strângea în grabă veșmintele preoțești și se pregătea să plece.

La scurt timp, preotul D a anunțat că va fi înlocuit de un alt preot, fiind repartizat în altă țară. Cu ocazia înlocuirii preotului, parohia respectivă a primit și un diacon. Țin minte cum cu chiu, cu vai, în 2018 venise la un moment dat un preot o dată de la sute de km depărtare ca să facă împreună cu preotul D. un Sf. Maslu (desigur, pe repede-înainte, că spațiul e închiriat doar până la o anumită oră și

preotul trebuie să alerge ca pe scripeți să facă 7 slujbe și taine toate în aceeași zi). Foarte interesantă coincidență, nu s-a găsit un diacon atâta timp de când slujea la parohia respectivă și s-a găsit unul fix cu o săptămână înainte ca el să fie mutat. Interesant, mai ales în lanțul de coincidențe care urmează.

Diaconul nou-venit a ținut prima sa predică în timp ce preotul D spovedea. Cu ocazia aceasta, am constatat cum acest diacon nu știa corect nici măcar viața sfântului al cărui nume îl purta.

Într-o duminică din decembrie 2018, preotul D a slujit împreună cu noul diacon și cu preotul care l-a înlocuit în poziția de paroh al locului. În ziua respectivă, se cinstea o sfântă despre a cărei viață l-am rugat pe părintele D să spună câteva cuvinte. Nu era cine știe ce mare efort, chiar și dacă n-ar fi știut nimic, putea să găsească viața ei pe scurt pe internetul de pe smartphone și să spună câteva cuvinte sau să roage pe doamnele de la cor să citească ceva. El m-a asigurat că diaconul va spune ceva și despre viața acelei sfinte. LOL. Diaconul nu a suflat nicio vorbă despre viața sfintei respective, în schimb a găsit timp și de cuviință, după predică, să transmită și un mesaj ecumenist enoriașilor, moment în care (ce coincidență!) s-a defectat stația de amplificare a sunetului. Tot ca o coincidență uimitoare, stația și-a revenit spre nedumerirea băiatului care s-a dus să vadă ce-i cu ea când a revenit la microfon preotul D, care s-a apucat să îl prezinte enoriașilor pe noul paroh care urma să-i ia locul. Pe respectivul preot eu deja l-am ”descusut” în dimineața respectivă, el mărturisindu-mi că după părererea lui între ortodoxie și catolicism nu sunt decât ”vreo câteva deosebiri de nuanță”.

Partea uimitoare s-a întâmplat abia după slujbă. Preotul C, care fusese cu 10 ani în urmă preot paroh la biserica din orașul unde locuiesc în diaspora (mai țineți minte? Cel care spunea că ”nu citim molitfele Sf. Vasile că nu suntem diavoliști”) a ajuns protopop al locului în ”zona Z”. Am observat de asemenea că a crescut în volum, mă întreb dacă o fi vreo legătură cu promovarea. Preotul C. l-a admonestat în public pe preotul D. Pentru că s-a apucat să îi facă prezentarea noului paroh în loc să îl aștepte pe el. Sigur că da, mai erau vreo 20 de minute până la ora la care biserica trebuia închisă cu cheie, nici nu mai era timp pentru vreo altă slujbă, trebuia strâns totul și se presupune că preotul D trebuia să stea să-l aștepte pe protopop până când acesta binevoia să ajungă. Hmmm, dacă mă gândesc mai bine… ar fi putut să le spună enoriașilor despre sfânta care era cinstită în ziua respectivă, care, ca o ironie, a fost martirizată chiar în timp ce avea de ajuns la Biserică…

Așadar, după ce preotul C l-a mustrat pe preotul D pentru neascultare, a început să facă elogierea parohului înlocuitor, despre care spera să fie ”de data asta alegerea bună” (a repetat această frază, probabil ca să scoată în evidență că preotul D a fost ”alegere proastă”. Așadar, ce am aflat despre parohul înlocuitor al preotului D de la protopopul ecumenist C? Discursul lui a fost extrem de impresionant și lămuritor:

- în România a fost un politician de succes, având trei mandate de primar în satul lui
- este mai bine ”ambientat”, ”știe la ce se poate aștepta”, se descurcă să ”facă ce a promis”
- are mai multă ”adaptare, deschidere” în acest ambient cultural al diasporei
- este familiar ”cu ce sacrificii trebuie făcute”

Imediat după asta, m-am dus la preotul paroh cel nou, să mai stau de vorbă cu el. Părea destul de grăbit și nu a avut răbdare să mă asculte, dar a găsit timp să mă întrebe dacă am citit Coranul și dacă sunt șanse să-l găsească în limba română în Italia. Primul lucru care mi-a trecut prin cap a fost că mă ia la mișto, dar mi-am dat seama că acest om avea o reală preocupare să-i înțeleagă pe musulmani. Ce frumos! Oare cum ar fi fost dacă ar fi avut o reală preocupare să mă înțeleagă pe mine, nu de alta, dar sunt creștin ortodox și am venit la el în Biserică. Și ce dacă?

Am așteptat puțintel să se elibereze și preotul C, care se bucura de atenție fiind înconjurat de mai mulți credincioși decât preotul nou. M-a lăsat să vorbesc cam un minut, după care mi-a tăiat vorba atrăgându-mi atenție asupra unui anumit comportament pe care l-a observat la mine, care când eram enoriaș în parohia lui nu l-a deranjat cu nimic și mi-a spus că pentru respectivul comportament în Biserică se cuvine să îl fac numai cu binecuvântare. Eu i-am răspuns foarte senin că am cerut și primit binecuvântare de la părintele paroh al locului (și din întâmplare aveam binecuvântare și de la părintele meu duhovnic). El a spus că nu, trebuie binecuvântare de la preotul protopop, adică de la el. Să înțeleg deci că binecuvântarea pe care mi-o dăduse când eram enoriaș în parohia lui expirase când devenise protopop? Măi să fie, dacă e așa, e cazul ca creștinii să-și verifice validitatea binecuvântărilor pe care le primesc de la preoți atunci când aceștia sunt promovați. Probabil că dacă mai patrulam pe acolo mult, deranjând cu întrebări bunul mers al lucrurilor orânduit de el, aș fi riscat să-mi ceară și o listă cu toți preoții din regiune care mi-au dat binecuvântare fără să ceară mai întâi

aprobare de la el.

Desigur, varianta oficială a mutării preotului D. este că el dorea să petreacă mai mult timp cu familia. Nu are absolut nicio legătură cu faptul că era singurul preot ortodox român neecumenist din toată ”zona Z”. Este totul o mare coincidență. Sigur că preotul C. nu s-ar fi putut referi la bunul ecumenism al parohului înlocuitor pentru preotul D. în public, este totul o mare coincidență. La fel ca și chestia cu stația care s-a defectat și apoi și-a revenit. Așa să fie?

Distractiv, nu? Ei bine, hai să vedem ce implică toată această distracție în consecințe practice pentru mine. Înseamnă că am mai rămas cu o singură opțiune pentru a merge la Biserică în toată regiunea ”zona Z”, adică la preotul E, care slujește în rusă. Nu, nu înțeleg rusă. Ah, și slujba începe la ora 7 dimineața, ceea ce înseamnă că trebuie să mă trezesc la ora 3 sau 4 dimineața în fiecare zi în care merg la Biserică, să iau un alt tren (care costa mai mult) de la ora 5 și ceva și să schimb două mijloace de transport până în cartierul mărginaș unde e biserica. Deci mai trebuie să plătesc și bilete de autobuz cu cipuri RFID băgate în ele – bine măcar că nu sunt obligat să-mi fac card nominal cu cip ca să călătoresc (încă).

Trenurile de la primele ore sunt mai populate cu persoane de culoare, despre care bănuiesc, după obiceiurile și limba lor că sunt africani. Mai exact: ei sunt de la prima oră în gară (oare unii or fi dormind acolo, chiar dacă e închisă?), fac multă gălăgie vorbind în limbi pe care nu le înțeleg și nu prea cumpără bilet. Regula pentru ~~fraieri~~ europenii civilizați este că dacă ești prins fără bilet în timpul călătoriei cu trenul, trebuie să plătești o amendă de câteva sute de euro la controlor. Regula pentru africani este că sunt rugați politicos de controlor să se dea jos din tren la prima stație. La un moment dat, am asistat la o discuție între un controlor de tren și un african care nu dorea să se dea jos din tren și nici nu avea bilet. Se uita oarecum nedumerit la controlor care ținea ușile deschise în stație și îi spunea că trenul nu pleacă până când nu se dă el jos. Adică toți călătorii din tren trebuia să suporte întârzirea în timp ce controlorul făcea exercițiu de bune maniere cu africanul prins fără bilet. Fascinant spectacol, dar eu chiar aveam nevoie să ajung unde mi-am propus și nu aveam de gând să mă milogesc de mecanicul de tren precum un pensionar pe care l-am văzut care voia să prindă un alt tren la ”orașul X” ca să schimbe și avea câteva minute la dispoziție în gară și voia să recupereze întârzierea. Am adăugat pe un ton teatral: ”non e giusto!” și atunci probabil și-a pierdut și africanul răbdarea și s-a dat jos,

probabil ca să încerce gratuitatea cu următorul tren.

Așadar, atenție, lecția de interculturalitate primită la biserică în diaspora românească este despre cât de mult contează să fim ambientați cu deschidere la sacrificiile care trebuie făcute și să mai lăsăm noi ce spun Sfinții Părinți despre dreapta credință și să punem mâna pe Coran, că altfel s-ar putea să fim priviți ca nepoliticoși și nu e creștinește. Creștinește o fi să te faci preș la orice zice protopopul sau ierarhul, dar numai când și cum zice el că se aplică regulile, așa pe principiul: ”în fața unui gard, popândăul sapă tunel pe dedesubt, caii sar, numai boii se opresc”.

Am vorbit cu un credincios din orașul în care locuiesc care obișnuia până anul trecut să mai meargă din când în când cu mașina la ”orașul X” pentru a participa la Sf. Liturghie în ideea că dacă plătesc o parte din benzină, am putea să facem asta mai des. Însă de la începutul lui ianuarie, se aplică niște noi directive europene și în Italia, în ce privește anumite automobile care sunt considerate prea poluante, care sunt interzise în marile orașe. Și cum ideea de a merge până aproape de ”orașul X”, să lase mașina acolo și să folosim mijloacele de transport în comun nu-i surâdea, am rămas dependent de tren.

Cu ocazia participării la Sf. Litrughie în limba rusă în comunitatea staroverilor din ”orașul X”, am putut observa o comunitate care își respectă portul și obiceiurile, chiar dacă în comportamentul din timpul slujbei nu am observat mari diferențe față de ce am văzut în bisericile românești. Când am asistat la cafteala de Bobotează pentru agheazmă la lipoveni, deosebirea majoră față de români a fost că a început înainte ca slujba de sfințire a apei să se termine. Așadar, ca să fiu sigur că ajung fără vânătăi acasă, am rămas și în 2019 fără aghiazmă mare. Bine că mai am de anul trecut, și nu din aceea făcută de preotul B.

Ce m-a întristat cel mai mult cu această ocazie a fost ideea că mulți din acești credincioși care vin la Biserică, au posibilitatea de a participa în orașul lor, dar nu știu cât de prețios este acest dar: să poți să te duci la slujbe ținute de un preot credincios, dreptmărturisitor, care a făcut dovadă de verticalitate morală în fața unui întreg sistem conceput ca să îl frângă, într-o limbă pe care să o înțelegi, fără să trebuiască să faci un așa mare sacrificiu de bani și de timp. Cel mai probabil, înțelegerea acestei valori nu se face atunci când îți este la îndemână, ci atunci când te trezești că este amenințată.

Astfel se vădește cum spre sfârșitul vremurilor majoritatea clădirilor bisericilor vor fi poleite cu aur, dar în ele nu vor fi slujitorii lui Dumnezeu, ci ai lui antihrist.

VA URMA, în partea a V-a (ultima) din această serie.

Mihai ”1/2 Ro, 1/2 It”.

Italia, februarie 2019